

HM Government

De framtida relationerna mellan Storbritannien och Europeiska unionen

Sammanfattning

Storbritannien kommer att **lämna Europeiska unionen den 29 mars 2019** och påbörja ett nytt kapitel i sina förbindelser med resten av världen.

Regeringen har **agerat i enlighet med resultatet av folkomröstningen 2016**, som är den största demokratiska processen i landets historia. Detta är en viktig milstolpe i dess huvudsakliga uppgift – att bygga ett land som fungerar för alla. Ett land som är starkare, rättvisare, mer enat och mer utåtblickande.

En detaljerad vision

För att fullfölja det uppdraget håller regeringen på att ta fram ett detaljerat förslag för en **principfast och praktisk brexit**.

Detta förslag **ligger till grund för den vision som premiärministern presenterat på Lancaster House, i Florens, på Mansion House och i München** och ger svar på de frågor som EU ställt de senaste månaderna. Här ges en förklaring på hur relationenskulle fungera, vilka fördelar det skulle ge för båda sidorna och hur det skulle respektera Storbritanniens suveränitet och EU:s självständighet.

I grunden är det ett paket som lyckas hitta en **ny och rättvis balans** mellan rättigheter och skyldigheter.

Regeringen hoppas att detta kommer att leda till en **ökning av ansträngningarna vid förhandlingarna** till hösten, där Storbritannien och EU tillsammans ska utveckla och komma överens om en ram för framtida relationen.

En principstyrd brexit

En principstyrd brexit innebär att man **respekterar folkomröstningens resultat** och det brittiska folkets beslut att ta tillbaka kontrollen över Storbritanniens lagar, gränser och pengar – och att det görs på ett sätt som tjänar regeringens bredare mål på fem huvudområden inom den brittiska nationella politiken.

För **ekonomin**: utveckling av omfattande och djupgående ekonomiska förbindelser med EU som maximerar framtida välstånd i linje med den moderna industristrategin och minimerar störningar i handeln mellan Storbritannien och EU, skyddar jobb och försörjningsmöjligheter och samtidigt gör det mesta av möjligheterna till handel med resten av världen.

För **samhället**: arbete för att stilla de farhågor som uttrycktes vid folkomröstningen, genom att sätta stopp för den fria rörligheten, skapa en ny invandringspolitik, införa nya oberoende policyer för att stödja jordbruket och fiskesamhällena och använda fonden för delat välstånd (Shared Prosperity Fund) för att ge brittiska städer ny livskraft och skydda invånarna.

För **unionen**: uppfyllande av skyldigheterna gentemot Nordirland genom att skydda fredsprocessen och undvika en hård gräns, skydda Storbritanniens konstitutionella och ekonomiska integritet och delegera lämpliga befogenheter till Edinburgh, Cardiff och Belfast.

Samtidigt ska man se till att överenskommelsen blir positiv för brittiska kronbesittningar, Gibraltar och övriga utomeuropeiska territorier och att deras långvariga relationer med Storbritannien inte förändras.

För **demokratin**: utträde ur EU:s institutioner och återtagande av Storbritanniens suveränitet, så att de lagar som invånarna följer är de som har röstats igenom av deras folkvalda och som upprätthålls av brittiska domstolar, med en tydlig ansvarsskyldighet gentemot den brittiska befolkningen.

För **Storbritanniens plats i världen**: fortsatt främjande av innovation och nya idéer, en helt självständig utrikespolitik och samarbete med EU för att främja och skydda gemensamma europeiska värderingar som demokrati, öppenhet och frihet.

En ny sorts relation

Med hjälp av dessa principer är regeringen fast besluten att bygga upp **en ny relation som är förmånlig för både Storbritannien och EU**. Storbritannien ska lämna den inre marknaden och tullunionen, och ta vara på nya möjligheter för att skapa sig en ny roll i världen. Samtidigt ska man skydda jobben, främja tillväxten och bibehålla säkerhetssamarbetet.

Regeringen anser att denna nya relation måste bli mer omfattande än någon annan relation som finns mellan EU och ett tredjeland. Den bör **återspegla Storbritanniens och EU:s sammantvinnade historia, nära förbindelser och unika utgångspunkt**. Den måste också föra med sig verkliga och bestående fördelar för båda parter och främja delat välstånd och säkerhet. Därför föreslår regeringen att relationen struktureras kring ett ekonomiskt partnerskap och ett säkerhetspartnerskap.

Den framtida relationen måste också bygga på att både Storbritannien och EU tar sitt **ansvar för att undvika en hård gräns mellan Nordirland och Irland**, på ett sätt som tar hänsyn till Storbritanniens konstitutionella och ekonomiska integritet och EU:s självständighet.

Ekonomiskt partnerskap

När de nya handelsförbindelserna utformas bör Storbritannien och EU därför lägga tonvikten vid att säkerställa att tillgång till varandras marknader för varor blir fortsatt friktionsfri vid gränsen.

För att uppnå detta mål föreslår regeringen att **ett frihandelsområde för varor** upprättas.

Detta frihandelsområde skulle **skydda de unika integrerade leveranskedjor och "just-in-time"-processer** som har utvecklats i Storbritannien och EU under de senaste 40 åren, och de jobb och försörjningsmöjligheter som är beroende av dessa.

På så sätt kan företag på båda sidor om gränsen även i fortsättningen använda sig av sina befintliga värde- och leveranskedjor. Det skulle innebära att man undviker behovet av tullverksamhet och kontroller vid gränsen och att företagen skulle slippa kostsamma tulldeklarationer. Produkter skulle endast behöva genomgå ett godkännande- och tillståndsförfarande på en av marknaderna innan de kan säljas på båda.

Detta frihandelsområde för varor skulle göra så att Storbritannien och EU kan **uppfylla sina gemensamma åtaganden gentemot Nordirland och Irland** inom ramen för sina framtida relationer.

Då skulle man också kunna undvika en hård gräns mellan Nordirland och Irland utan att skada den brittiska inre marknaden, och detta på ett sätt som fullt ut respekterar integriteten på EU:s inre marknad, tullunionen och dess regelverk.

Dessa **nära förbindelser inom handeln med varor bör kompletteras av nya system för tjänster och digitala tjänster** som ger Storbritannien frihet att gå sin egen väg på de områden som har störst betydelse för landets ekonomi. Regeringen vill minimera nya handelshinder mellan Storbritannien och EU, och hoppas på att båda sidorna kommer att arbeta tillsammans för att minska dem ytterligare med tiden. Det kommer emellertid att finnas fler hinder för Storbritanniens tillgång till EU-marknaden än vad som är fallet i dag.

En såpass djup relation måste stödjas av bestämmelser som gör att båda parterna kan lita på att **den handel som den underlättar kommer att vara både öppen och rättvis**. Regeringen föreslår därför ömsesidiga åtaganden som skulle garantera brittiska företag fortsatta rättvisa konkurrensvillkor på marknader inom EU och samma sak för EU-företag i Storbritannien.

Mot bakgrund av detta har regeringen en vision om ett **ekonomiskt partnerskap** som omfattar följande:

- En gemensam regelbok för **varor, inklusive livsmedel**, som endast innehåller de regler som är nödvändiga för att skapa en friktionsfri handel över gränsen. Det betyder att Storbritannien skulle förbinda sig till fortgående harmonisering med relevanta EU-regler, genom ett fördrag vars bestämmelser parlamentet eller de decentraliserade lagstiftande organen skulle anta.
- Brittiskt deltagande i de **EU-byråer som utfärdar tillstånd för varor** i starkt reglerade branscher – dvs. Europeiska kemikaliemyndigheten, Europeiska byrån för luftfartssäkerhet och Europeiska läkemedelsmyndigheten – och godtagande av dessa byråers regler och bidrag till deras kostnader i enlighet med nya överenskommelser där det erkänns att Storbritannien inte är en medlemsstat.

- Ett stegvist införande av ett nytt **förenklat tullförfarande** som skulle ta bort behovet av tullkontroller och andra kontroller mellan Storbritannien och EU som om det vore ett enda tullområde. Det skulle göra det möjligt för Storbritannien att fastställa egna tariffer för handel med resten av världen och garantera att företag betalar rätt eller inga tullavgifter. Förfarandet skulle införas stegvis, i takt med att båda sidor slutför de nödvändiga förberedelserna.
- I kombination med **tullfrihet för alla varor** kan detta förfarande göra det möjligt att undvika att det uppkommer nya hinder vid gränsen och skydda de integrerade leveranskedjor som omfattar både Storbritannien och EU samt skydda de jobb och försörjningsmöjligheter som ingår i dessa.
- Nya avtal om **tjänster och digitala tjänster** som ger lagstiftningsfrihet där det är viktigast för Storbritanniens tjänstebaserade ekonomi, så att man har en möjlighet att utnyttja dessa industrier i framtiden i linje med den moderna industristrategin. Storbritannien och EU kommer emellertid inte att ha lika gott tillgång som för nuvarande till varandras marknader.
- Nya ekonomiska arrangemang och bestämmelser för **finansiella tjänster** som bevarar de ömsesidiga fördelarna med integrerade marknader och skyddar den finansiella stabiliteten, samtidigt som Storbritanniens och EU:s rätt att styra tillgången till sina egna marknader respekteras. Dessa arrangemang kommer inte att vara utformade på samma sätt som EU:s passrättigheter (passporting).
- Fortsatt samarbete inom **energi och transporter** och bevarande av den gemensamma elmarknaden i Nordirland och Irland. Strävan efter ett brett samarbete på energiområdet, utveckling av ett luftfartsavtal och utarbetande av ömsesidiga avtal för vägtransportföretag och passagerartrafik.
- Ett **nytt regelverk** som respekterar Storbritanniens kontroll över sina gränser och gör det möjligt för brittiska medborgare och EU-medborgare att fortsatt resa till varandras länder och låter företag och yrkesverksamma tillhandahålla tjänster, i enlighet med de nya arrangemang som Storbritannien eventuellt kommer att erbjuda andra nära handelspartner i framtiden.
- Bindande bestämmelser som garanterar **öppen och rättvis handel** med tanke på partnerskapets djupa karaktär, t.ex. åtaganden om gemensamma regler för statligt stöd, inrättande av samarbeten mellan tillsynsmyndigheter på konkurrensområdet. Även överenskommelser om att vidhålla strikta normer genom bestämmelser om att den befintliga skyddsnivån inte får sänkas på områden som miljö och arbetsvillkor, på ett sätt som är förenligt med Storbritanniens strikta inhemska bestämmelser.

Sammantaget skulle ett sådant partnerskap göra så att Storbritannien och EU kan **uppfylla sina åtaganden gentemot Nordirland och Irland inom ramen för sina framtida relationer**: att bevara Storbritanniens konstitutionella och ekonomiska integritet, att uppfylla både den bokstavliga meningen och andemeningen i Belfastavtalet ("långfredagsavtalet") och säkerställa att den rättsakt som Storbritannien kommer överens om med EU om den s.k. reservlösningen (backstop) som en del av avtalet om utträde inte behöver användas.

Trots att regeringens förslag är ambitiöst sett till sin bredd och sitt djup är det också användbart och respekterar folkomröstningens resultat. Det **respekterar till fullo Storbritanniens suveränitet och EU:s självständighet**. Parlamentet har rätt att bestämma vilken lagstiftning som det antar i framtiden, med förbehåll för vissa proportionerliga begränsningar på de områden där Storbritannien och EU kommer att använda sig av en gemensam regelbok.

Kort sagt är detta förslag en **rättsvis och pragmatisk balans** för framtida handelsförbindelser mellan Storbritannien och EU som skulle skydda jobb och försörjningsmöjligheter och leverera resultat som verkligen gynnar båda sidor.

Säkerhetspartnerskap

Europas säkerhet har varit och kommer att förbli detsamma som Storbritanniens säkerhet. Därför har regeringen gjort ett **ovillkorligt åtagande** att upprätthålla denna.

Under Storbritanniens tid som EU-medlem har man **arbetat tillsammans med alla medlemsstater för att utveckla många olika verktyg som stöder Storbritanniens och EU:s sammanlagda operativa förmåga** och bidrar till att hålla medborgarna säkra. Det är viktigt att Storbritannien och EU fortsätter att samarbeta och att luckor i den operativa kapaciteten undviks efter brexit.

Storbritannien kommer inte längre att vara en del av EU:s gemensamma politik för förbindelser med utlandet, försvar, säkerhet, rättssystemet och inrikesfrågor. Istället föreslår regeringen ett nytt säkerhetspartnerskap som upprätthåller det nära samarbetet, eftersom **världen hela tiden förändras, vilket innebär att hoten mot Storbritannien och EU också förändras**.

Mot bakgrund av detta har regeringen utarbetat en vision om ett **säkerhetspartnerskap** med följande beståndsdelar:

- Bibehållande av den befintliga **operativa förmåga** som Storbritannien och EU använder för att skydda sina medborgares säkerhet, inklusive möjligheten för brottsbekämpande myndigheter att dela viktig information och praktiskt samarbete för att utreda allvarlig brottslighet och terrorism. Samarbetet bör bygga på befintliga verktyg och åtgärder och lagar och operativa förfaranden bör ändras efter behov och enligt överenskommelse för att säkerställa en enhetlig verksamhet i Storbritannien och EU.

- **Brittiskt deltagande i viktiga byråer**, bl.a. Europol och Eurojust, vilket är ett effektivt och ändamålsenligt sätt att dela kunskap och information, med ett nära samarbete mellan polis och jurister så att de kan samordna insatser och domstolsförfaranden snabbt. Reglerna för dessa byråer bör godkännas och bidrag ges till deras kostnader i enlighet med nya överenskommelser där det erkänns att Storbritannien inte är en medlemsstat.
- Överenskommelser för **samordning i utrikes-, försvars- och utvecklingsfrågor** så att det blir möjligt att samarbeta för att ta itu med några av de mest angelägna globala utmaningar där det är effektivare att arbeta sida vid sida, med fortsatt användning av Storbritanniens betydande resurser, expertis, underrättelseverksamhet och kapacitet att skydda och främja europeiska värderingar.
- **Gemensam kapacitetsutveckling** till stöd för operativ effektivitet och samarbete i Storbritanniens och EU:s militärer och förstärkning av den europeiska försvarsindustrins konkurrenskraft, så att dagens och framtidens hot kan hanteras.
- **Utökat samarbete** med en heltäckande metod för att ta itu med orsakerna till olaglig migration, upprättande av en strategisk dialog om it-säkerhet, inrättande av en ram för att stödja samarbete mot terrorism, utbyte av råd och expertis på civilskyddsområdet och samarbete inom hälsosäkerhet.

Områdesöverskridande och annat samarbete

Slutligen anser regeringen att den framtida relationen bör omfatta samarbete som inte ingår i de två centrala partnerskapen, men som trots detta är av vital betydelse för Storbritannien och EU. Här ingår bl.a. följande:

- Skydd av **personuppgifter** för att den framtida relationen ska underlätta ett fortsatt fritt flöde av data för att stödja handel och säkerhetssamarbete samt maximera säkerheten för företag.
- Gemensamma ansträngningar för att bättre förstå och förbättra människors liv i och utanför Europa, med införande av **samarbetsavtal** för vetenskap och innovation, kultur och utbildning, utveckling och internationella åtgärder, försvarsrelaterad forskning och utveckling samt rymden. På så sätt kan Storbritannien och EU fortsätta att arbeta tillsammans inom dessa områden, bl.a. genom EU-program, med ett lämpligt ekonomiskt bidrag från Storbritannien.
- Nya bestämmelser inom **fisket** om årliga förhandlingar om tillgång till vatten och delning av fiskemöjligheter baserat på rättvisare och mer vetenskapliga metoder, med Storbritannien som en oberoende kuststat.

En praktisk brexit

För att få den typ av praktisk relation som behövs för att säkra välförhållanden för Storbritannien och EU och upprätthålla säkerheten för de brittiska och europeiska medborgarna måste **båda sidorna vara säkra på att de kan lita på de åtaganden de gjort gentemot varandra.**

För att stärka den framtida relationen föreslår regeringen därför gemensamma **institutionella ramverket** som säkerställer korrekt demokratisk ansvarsskyldighet, låter relationen utvecklas med tiden, vilket innebär att samarbete kan hanteras effektivt och gör att Storbritannien och EU kan åtgärda problem så fort de uppstår.

Dessa arrangemang, som kan ta formen av ett associeringsavtal, skulle **garantera att den nya överenskommelsen blir hållbar** och fungerar för medborgare i Storbritannien och EU nu och i framtiden.

De skulle omfatta en **regelbunden dialog mellan Storbritanniens och EU:s ledare** och ministrar som står i proportion till den framtida relationens djup och erkänner de två parternas globala position.

De skulle **stödja smidiga förbindelser** och stödja de olika former av samarbete på lagstiftningsområdet som överenskommit mellan Storbritannien och EU. På de områden där Storbritannien har gjort ett åtagande till EU, bl.a. på de områden där regeringen föreslår att man bör behålla en gemensam regelbok, skulle det finnas en tydlig process för uppdatering av relevanta regler på ett sätt som respekterar den brittiska suveräniteten och blir föremål för parlamentets granskning.

Ramverket skulle omfatta **gedigna och lämpliga metoder för hantering av tvister**, bl.a. genom en gemensam kommitté och på många områden genom ett bindande oberoende skiljedomsförfarande samt med ett gemensamt hänvisningsförfarande som förenar Europeiska unionens domstols roll som uttolkare av EU-lagstiftning med principen att den ena partens domstol inte kan lösa tvister mellan de två.

De skulle garantera att både Storbritannien och EU **tolkar reglerna på samma sätt**, så att rättigheter verkställs i Storbritannien av brittiska domstolar och i EU av EU-domstolar. De brittiska domstolarna skulle endast förbinda sig att ta vederbörlig hänsyn till EU:s rättspraxis på de områden där Storbritannien fortfarande tillämpar den gemensamma regelboken.

Slutligen skulle dessa arrangemang **möjliggöra flexibilitet** och göra så att Storbritannien och EU kan se över sina förbindelser och anpassa dem till ändrade förhållanden och utmaningar över tid.

En väg framåt

Regeringen anser att **detta förslag avser att en principstyrd och praktisk brexit är det rätta** – både för Storbritannien och för EU.

Det skulle göra det möjligt att respektera folkomröstningens resultat och samtidigt säkerställa att Storbritannien lämnar EU utan att lämna Europa, och **hittar en ny balans mellan rättigheter och skyldigheter** som är rättvis för båda sidor.

I enlighet med andan i artikel 50 och båda sidornas respekt för principen att "ingenting är avtalat tills allt är avtalat", är **avtalet om utträde och ramen för den framtida relationen ofrånkomligt sammankopplade** och måste därför utformas tillsammans.

Båda sidorna behöver lägga tonvikt vid att **införliva den framtida ramen i en juridisk text så snart som möjligt**, innan några bindande avtal ratificeras så att den träder i kraft. Målet bör vara att garantera en smidig och ordnad övergång vid införandet av de nya reglerna.

På grundval av detta förslag kommer regeringen nu att **ge Storbritanniens förhandlingsteam i uppgift att omgående påbörja arbetet tillsammans med EU:s förhandlingsteam** för att nå en gedigen överenskommelse om den framtida ramen och ett utträdesavtal senare i år.